Lieta Nr. 1A69013618

S P R I E D U

Latvijas Republikas vārdā

Talsos, 2018.gada 18.decembrī

Kurzemes rajona tiesas

tiesnesis A.Feldmanis,

2018.gada 7.decembrī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu – /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka G.Ešenvalda 2018.gada 14.septembra lēmumu Nr. 20-19/265.

A p r a k s t s

2018.gada 9.augustā plkst. 23:40 VP Kurzemes RP KPB Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Arturs Jaunzemis noformējis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PG 427101 par CSL 28.panta 1.daļas 5.punktā un CSN 101.1. punktā noteikto prasību pārkāpumu – tas ir –par to, ka 2018.gada 9.augustā plkst. 23:32 /pers. A/ vadījis automobili "Volvo S 80", reģistrācijas numurs SH 53, esot spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumam (saskaņā ar CSL 30.panta 2.daļas 3.punktu par CSN pārkāpumu uzliktais naudas sods nav samaksāts gada laikā) Aizputes novadā, Vecpils pagastā pa autoceļu A 9 Rīga – Liepāja virzienā no Kalvenes uz Durbi ar ātrumu 128 km/h ceļa posmā, kur atļauts braukt ar ātrumu līdz 90 km/h. Ātrums mērīts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr. DE 007361 (pieļaujamā mērierīces kļūda +/- 3%), attiecīgi: iespējamais minimālais braukšanas ātrums mērījuma brīdī – 123 km/h. Atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 33 km/h. Pārkāpums fiksēts videoierakstā ar policijas automobiļa ar reģistrācijas numuru JO 1289 aprīkojuma iekārtu.

Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{4}panta 4.daļā un 149.^{8} panta 11.daļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-274.^{1}pantu, 275.panta 1.daļas 1.punktu, un pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{4}panta 4.daļas un 149.^{8} panta 11.daļas nosacījumiem, inspektors A.Jaunzemis pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PG 427101 uzlikt /pers. A/ naudas sodu 80 EUR apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedzis sūdzību un ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka G.Ešenvalda 2018.gada 14.septembra lēmumu Nr. 20-19/265 lēmums atstāts negrozīts.

2018.gada 6.novembrī tiesā saņemta /pers. A/ **sūdzība** par minētajiem lēmumiem. No sūdzības teksta secināms, ka /pers. A/ uzskata, ka pārsūdzētā lēmums nav pamatots tādēļ, ka nav ņemts vērā fakts, ka sūdzības iesniedzējam nav izskaidrotas tiesības, policija viņa vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konstatējusi, balstoties uz policistu ziņojumiem, kuri nav izmantojami administratīvā pārkāpuma fakta konstatēšanai, policija nav vērtējusi sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus par norādītajiem argumentiem, viņš piespiests parakstīt protokolu, nav ievērota nevainīguma prezumpcija. Savu argumentu pamatošanai /pers. A/ atsaucies uz judikatūru un policijas amatpersonas internetā publicētu viedokli par radariem. Sūdzībā lūgts atcelt pilnībā pret sūdzības iesniedzēju pieņemtos lēmumus.

Pārsūdzētajā **lēmumā** norādīts, ka /pers. A/ ar protokolu, savām tiesībām un pienākumiem ir iepazīstināts, par ko parakstījies protokolā, rakstisku paskaidrojumu vai pretenziju par protokolu pārkāpuma noformēšanas vietā nav iesniedzis.

Jaunākais inspektors A.Jaunzemis savā paskaidrojumā norādījis, ka 2018.gada 9.augustā uz autoceļa Rīga – Liepāja veicis braukšanas ātruma kontroli. Aptuveni 200 m no krustojuma ar ceļu uz Kroti aiz pieturas apturējis dienesta automobili, ap plkst. 23:32 ar atpakaļskata kameru un radaru fiksēts, ka tuvojas automašīna ar ātrumu 128 km/h. Ātrums nomērīts taisnā ceļa posmā, nekādu traucējumu un traucējošu objektu nebija. Minētā transportlīdzekļa vadītājs apturēts, ieslēdzot dienesta automobiļa bākugunis. Neviens cits transportlīdzeklis uz ceļa nav bijis. Automašīnas „Volvo S 80", v/n /reģistrācijas numurs/ vadītājs /pers. A/ sākotnēji pārkāpumu nav noliedzis un apgalvojis, ka vēloties ātrāk tikt mājās, tādēļ pārsniedzis ātrumu. Kad paskaidrojis /pers. A/, ka tiks sastādīts protokols, viņš pa telefonu konsultējies ar kādu personu. Kad iedevis parakstīt protokolu, /pers. A/ sācis apgalvot, ka viņš ātrumu neesot pārsniedzis un, ka viņam jau tā esot soda punktu par daudz.

Mērierīce „Stalker Dual DSR, Nr. DE 007361", kas uzstādīta policijas dienesta automašīnā „Škoda Superb", reģ. Nr. /numurs/, 2018.gada 10.aprīlī verificēta, sertifikāts derīgs līdz 2019.gada 9.aprīlim. Izanalizējusi ar minēto iekārtu 2018.gada 9.augustā no plkst. 23:32:01 līdz plkst. 23:32:59 veikto videoierakstu, Kurzemes RP KPB secina, ka veiktais mērījums – 128 km/h nepārprotami attiecināms uz automobili „Volvo S 80", v/n /reģistrācijas numurs/, ko vadīja /pers. A/. Citu braucošu transportlīdzekļu mērījuma laikā ierīces darbības zonā nav, video ierakstā redzamā ātruma mērierīces darbība, automobilim turpinājumā samazinot ātrumu, nerada šaubas par šīs ierīces atbilstošu, nekļūdīgu darbību. Mērījums veikts atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu un mērierīces lietošanas instrukcijas prasībām, un nav pamata apšaubīt policijas amatpersonas objektivitāti.

Lēmumā, atsaucoties uz judikatūru (*Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunkts, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā 666-05/5 15.1. apakšpunkts, 2005.gada 3.decembra spriedums lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunkts, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā 666-05/5 15.1. apakšpunkts, 2009.gada 19.oktobra spriedums lietā Nr. 113007108 9.punkts*), norādīts, ka, lai gan policijas amatpersonas noformētie dokumenti (arī protokoli un paskaidrojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas amatpersonas noformētajiem dokumentiem, par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas amatpersona ir pieļāvusi nepilnības vai kļūdas paskaidrojumu sniegšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Policijas amatpersonu paskaidrojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas amatpersonu sniegtās ziņas, kas ir apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt.

Lēmumā uzsvērts, ka ir zinātniski atzīts un praktiski pierādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana vai nepareiza izvēle ir viens no iemesliem ceļu satiksmes negadījumiem ar smagām sekām.

Tā kā persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, nav lūgusi sūdzību izskatīt mutvārdu procesā, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta pirmo daļu administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

M o t ī v u

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā lēmuma motivāciju, atzīst, ka lēmums atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir obligāts pamats iestādes lēmuma atcelšanai pilnībā, tiesa nekonstatēja.

Latvijas APK 289.[13] panta trešajā daļā ir noteikts, ka gadījumā, ja tienesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pievienojas tajā ietvertajai motivācijai. Papildus iestādes lēmumā minētajam norāda sekojošo.

Latvijas APK 289.[6]panta septītajā daļā ir noteikts, ka tiesai izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā jāizlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 244.pantā ir noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Saskaņā ar 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Minētā panta piektajā daļā ir noteikts, ka pierādījumi lietā var būt tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Atbilstoši administratīvo pārkāpumu būtībai administratīvā atbildība ir paredzēta par apzinātu konkrēti noteiktu uzvedības priekšrakstu neizpildīšanu vai pārkāpšanu – šajā gadījumā – par transportlīdzekļa vadīšanu ar ātrumu, kas vairāk par 33 kilometriem stundā pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu (Latvijas APK 148.[8]panta vienpadsmitā daļa). Šādu tiesību normās skaidri un nepārprotami noteiktu priekšrakstu pārkāpšanu nevar izdarīt neapzināti vai aiz neuzmanības. Minēto pārkāpumu objektīvi ir iespējams konstatēt tikai tehniskā veidā – konkrētajā gadījumā – ar policijas automašīnai uzstādītu radaru un tā mērījumus fiksējošu videoierakstu.

Lietai pievienotajā videoierakstā nepārprotami redzams, ka 2018.gada 9.augustā, no plkst. 23:32:01 līdz plkst. 23:32:59 policijas automašīnai tuvojas automašīna ar ātrumu 123 km/h.

Videoierakstā redzamā notikumu gaita pilnībā atbilst policijas inspektora A.Jaunzema rakstveida paskaidrojumā (lietas 12.lp.) norādītajai. Arī sūdzības iesniedzējs pēc būtības neapstrīdēja faktu, ka viņš protokolā norādītajos apstākļos vadījis automašīnu "Volvo S 80", reģistrācijas numurs /numurs/.

Minētais izslēdz jebkādas šaubas par to, ka videoieraksts ir no policijas automašīnas iekārtas, kas fiksēja tieši konkrēto notikumu.

No videoieraksta redzams, ka uz ātruma fiksēšanas brīdi neviens cits transportlīdzeklis neatradās ātruma mērīšanas ierīces darbības zonā un meteoroloģiskie apstākļi neietekmē redzamību un ierīču darbību.

Lietā esošais verificēšanas sertifikāts (lietas 13.lp.) apstiprina, ka mērierīces "Stalker Dual DSR" Nr. DE sertifikāts notikuma konstatēšanas brīdī bija derīgs.

Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis nevienu pārliecinošu pierādījumu, kas liktu apšaubīt protokolā norādīto viņa braukšanas ātrumu. Nav iesniegti arī nekādi pierādījumi par tādiem apstākļiem, kas norādītu uz policijas inspektora pieļautām kļūdām, neprofesionalitāti vai personīgu ieinteresētību pārkāpuma konstatēšanā.

Sūdzības iesniedzējs ir vispārināti un formāli atsaucies uz judikatūras spriedumiem, kuros vērtētie faktiskie apstākļi atšķiras no izskatāmajā lietā konstatētajiem. Vienlaikus tiesa atzīst, ka iestāde lēmumā pamatoti atsaukusies uz administratīvās apgabaltiesas atziņām attiecībā par policijas amatpersonas sastādīto dokumentu un rīcības vērtēšanu.

Tiesa kā nepamatotu noraida sūdzības iesniedzēja argumentu par to, ka viņa vaina pierādīta, balstoties tikai uz policijas darbinieku ziņojumu, jo no lietas materiāliem redzams, ka būtiskākais tiešais pierādījums šajā lietā ir policijas automašīnai uzstādītā radara mērījumu videoieraksts, un policijas inspektora A.Jaunzema paskaidrojums apstiprina tajā fiksētos notikuma apstākļus.

Attiecībā uz pārējiem sūdzība norādītajiem argumentiem tiesas norāda, ka sūdzības iesniedzēja atšķirīgs viedoklis par notikuma apstākļiem pats par sevi nevar kalpot par pamatu lēmuma atcelšanai, turklāt šī viedokļa pamatošanai nav iesniegti nekādi pierādījumi.

Papildus tiesa norāda, ka LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 22.punktā norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Senāta 2004. gada 23. novembra spriedums lietā Nr. SKA-216/2004 8.punkts; 2005. gada 22. novembra spriedums lietā Nr. SKA-378/2005 12. punkts).

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma fakts ir pierādīts un sūdzības iesniedzējas pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

No sūdzības izriet, ka /pers. A/ neapstrīd administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto faktu, ka viņš vadījis automašīnu esot spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumam.

Tiesa atzīst, ka, izvērtējot lietā esošās ziņas par /pers. A/ personību, iestāde pamatoti piemērojusi viņam Latvijas APK 148.[8]panta vienpadsmitās daļas sankcijā paredzēto sodu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

R e z o l u t

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12], 289.[13], 289.[16], 289.[17], 289.[18]pantu, tiesa

n o s p r i e

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka G.Ešenvalda 2018.gada 14.septembra lēmumu Nr. 20-19/265 un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 18.decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis (personiskais paraksts) A.Feldmanis